

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/40/2022
Identifikačné číslo spisu:	8617204269
Dátum vydania rozhodnutia:	30.03.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:8617204269.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: JUDr. I. U., nar. XX.XX.XXXX, advokátka, L. XX, XXX XX E., zastúpená: JUDr. Mgr. Radim Komka, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, proti žalovanej: Mgr. D. B., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. XX, XXX XX U., o zaplatenie 2.999,86 eura s príslušenstvom, v konaní o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, č.k. 22Co/21/2020-133 zo dňa 28.09.2021, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanej p r i z n á v a proti žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove (ďalej „odvolací súd“) potvrdil rozsudok Okresného súdu Svidník, č.k. 3C/40/2017-86 zo dňa 03.10.2019 (ďalej „súd prvej inštancie“), ktorým zamietol žalobu žalobkyne o zaplatenie 2999,86 € s príslušenstvom. Žalovaná istina predstavovala trovy právneho zastúpenia advokátky za poskytnuté právne služby za obdobie od 08.03.2010 do 11.03.2014. Žalovaná vzniesla dôvodnú námietku premlčania, preto súd žalobu podľa § 100 ods.1 OZ zamietol.

2. Odvolací súd uviedol, že z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie jednoznačne vyplývalo, že právna pomoc zo strany žalobkyne bola žalovanej poskytovaná v období od 8.3.2010 do 10.3.2014. V tomto prípade premlčacia lehota začína plynúť vykonaním celej činnosti spočívajúcej v právnych službách, ku ktorým sa advokát zaviazal. Pokiaľ žalobkyňa poukazovala aj na ďalšiu mailovú komunikáciu v období od 6.3.2015 do 9.3.2015, odvolací súd konštatoval, že uvedená mailová komunikácia v žiadnom prípade nemôže byť považovaná za úkon právnej služby v zmysle Výhlášky č. 655/2004 Z.z. Žalobkyňa zastupovala žalovanú vo veci 20C/102/2008 pred Okresným súdom Prešov v období od 8.3.2010 do 10.3.2014, kedy bola vykonaná celá činnosť spočívajúca v právnych službách zo strany žalobkyne, ku ktorým sa ako advokát zaviazala a od nasledujúceho dňa 11.3.2014 začala žalobkyni plynúť 3-ročná premlčacia lehota (súd prvej inštancie nesprávne uvádza deň 12.3.2014).

Premáčacia lehota žalobkyni uplynula dňa 11.3.2017. Keďže žaloba bola na súde prvej inštancie podaná až 11.10.2017, stalo sa tak po uplynutí premáčacej lehoty, a preto správne súd prvej inštancie zohľadnil námietku premáčania vznesenú žalovanou a predmetnú žalobu zamietol. Ak bolo predmetom činnosti žalobkyne ako advokátky zastupovanie žalovanej v konaní o určenie otcovstva, tak za posledný úkon právnej služby vykonaný žalobkyňou je potrebné považovať účasť na pojednávaní dňa 10.3.2014. Ďalšie úkony právnej služby zo spisu nevyplyvajú, pričom ako bolo uvedené vyššie, prípadná mailová komunikácia medzi žalobkyňou a žalovanou sa za úkon právnej služby považovať nedá.

3. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zastúpení advokátom včas dovolanie z dôvodov podľa § 421 ods.1, písm. a) a b) CSP s tým, že nesprávnym právnym posúdením takej právnej otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a zároveň pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a), b), CSP).

4. Dovolateľka uviedla, že otázkou relevantnou v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) CSP je právna otázka, ktorá ešte nebola riešená dovolacími senátmi Najvyššieho súdu, takže vo vzťahu k nej sa ani nemohla ustáliť rozhodovacia prax dovolacieho súdu.

5. Prvá otázka, či tvrdené ústne odvolanie plnej moci žalovanou (marec 2014), ktoré nie je určité a zákonným spôsobom riadne preukázané, a ktoré sa nedostalo do dispozičnej sféry dovolateľky je možné subsumovať pod ustanovenie § 124 ods. 1, 2 CSP a § 92 ods. 3 CSP, a považovať ho za zákonný procesný úkon - odvolanie splnomocnenia stranou (§ 421 ods. 1 písm. b) CSP).

6. Druhá otázka, či posledný právny úkon vo vyúčtovaní, ktorý bolo možné účtovať v zmysle Advokátskej tarify zákona č. 655/2004 Zb. v znení zmien a doplnkov a zákona o advokácii č. 132/1990 Zb. v znení zmien a doplnkov je úkon, od ktorého možno ustáliť začiatok behu premáčacej doby ako to nesprávne ustálil odvolací súd dňom 10.04.2014 (§ 421 ods. 1 písm. a) CSP). Pri riešení takejto otázky začiatku behu premáčacej lehoty bolo rozhodnuté rozsudkom občianskeho kolégia NSSR sp. zn. 5Cdo/102/2018 zo dňa 23.04.2020, kde z výrokovej vety rozsudku NSSR vyplýva „ak činnosť advokáta spočíva v poskytovaní právnych služieb klientovi v konaní pred súdom bez obmedzenia, potom právo na tarifnú odmenu advokáta za jednotlivé úkony právnej služby pri vypovedaní zmluvy klientom sa premáča ako celok uplynutím premáčacej doby začínajúcej plynúť po doručení výpovede advokátovi.“

7. Dovolateľka navrhovala, aby dovolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

8. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 31.12.2021 k dovolaniu žalobkyne uviedla, že zotrváva na doterajšom stanovisku, ktoré je uvedené v prílohe (v ňom uviedla skutočnosti týkajúce sa uplatneného nároku).

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dovolanie odmietol podľa § 447, písm. c) CSP, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

10. Podľa § 422 ods.1, písm. a) zákona č.160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“) dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada.

11. Preskúmaním veci dovolací súd zistil, že predmetom konania bola pohľadávka žalobkyne ako advokátky za služby právnej pomoci poskytnutej žalovanej v celkovej sume 2999,86 €. Minimálna mzda v čase podania žaloby v roku 2017 bola 435,- € a desaťnásobok predstavuje sumu 4350,-€. Napadnutý rozsudok odvolacieho súdu o peňažnom plnení nepresahuje desaťnásobok minimálnej mzdy. Dovolanie

preto nie je prípustné.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.